

dre reglerne på baggrund af sagen. Dette svarede ministeren benægtende på, jf. Retsudvalget, alm. del - bilag 1242, folketingsåret 1998-99. Dette svar kan Frihed 2000 ikke acceptere; det er simpelt hen uholdt og stødende for retsbevidstheden og et klart eksempel på, at reglerne trænger til en kraftig revision.

Bemærkninger til forslagens enkelte punkter

Ad 1

Har en indsat strafafsoner tidligere i sit liv været prøveløsladt, skal vedkommende ikke kunne prøveløslades igen.

Prøveløsladelsesinstituttets fornemste opgave er at sikre, at de prøveløsladte ikke på ny begår kriminalitet. Dette sker ved truslen om genindsættelse. Når en prøveløsladt begår kriminalitet under prøveløsladelsen og genindsættes, har vedkommende bevist, at truslen ikke havde den ønskede kriminalitetsforbyggende effekt på den pågældende, og der er derfor ingen grund til at forsøge igen, hvorfor den fulde straf må afsones. Noget tilsvarende kan anføres i forhold til gengangere i det strafferetlige system. Her har man konstateret, at straftruslen ingen effekt har, og der er derfor ingen grund til at prøveløslade, når straftruslen ikke virker. I disse tilfælde er det eneste formålstjenlige at beholde den indsatte i fængslet den fulde tid for om ikke andet at holde den pågældende borte fra kriminalitet så længe.

Ad 2

Prøveløsladelse skal ikke være en ret, men en mulighed, som kun skal benyttes, hvis den indsatte har udvist særdeles god opførsel og det findes fuldstændig ubetænkeligt at prøveløslade vedkommende.

Oprikelig var straf og opholdet i fængslet tænkt som et adfærdregulerende middel. Den indsatte opførsel under opholdet havde derfor betydning for vurderingen af, om der kunne indrømmes prøveløsladelse. Sådan er det ikke længere. I dag har den indsatte opførsel under afsoningen sjældent betydning for afgørelsen om prøveløsladelse, idet man til det brug anvender fængslets interne sanktionsystem – disciplinærstraffe. Frihed 2000 mener, at der bør stilles krav om særdeles god opførsel under afsoningen, før det kan komme på tale at overveje prøveløsladelse. Derudover skal prøveløsladelse ikke kunne ske, hvis der er den mindste risiko for, at den indsatte begår kriminalitet under prøveløsladelsen. Som det er nu, må der godt være en risiko for ny kriminalitet, blot den er lille og der er tale om uvigtig kriminalitet. For Frihed 2000 eksisterer et sådant begreb ikke.

Ad 3

Beslutning om prøveløsladelse bør træffes af et nævn bestående af repræsentanter fra fængslets ledelse, en repræsentant fra fængslets personale, en repræsentant fra den lokale byret, en repræsentant fra den lokale politistation, en repræsentant fra den lokale socialforvaltning og en repræsentant fra en af de frivillige private foreninger eller organisationer, der varetager ofrenes interesser.

Som reglerne er nu, er det fængslets ledelse, der træffer afgørelse om prøveløsladelse. Der indhentes udtalelse fra den lokale afdeling af kriminalforsorgen, om der bør fastsættes tilsyn og vilkår m.v.; og i visse tilfælde indhentes der udtalelse om vilkårsfastsættelse fra socialforvaltningen, og der indhentes udtalelse fra anklagemyndigheden, hvis det antages, at man dér har vægtige oplysninger. I visse tilfælde forelægges spørgsmålet om prøveløsladelse for Justitsministeriet.

Frihed 2000 ønsker, at der ved hvert fængsel nedsettes et nævn, som skal vurdere, hvorvidt det findes tilrådeligt at prøveløslade de enkelte indsatte. Nævnet ønskes sammensat af forskellige repræsentanter for de myndigheder, der har med de dømte at gøre. Fængslets ledelse har den nuværende erfaring i at afgøre sager om prøveløsladelse, og sammen med fængselspersonalet har de den daglige omgang med den dømte. Det er ledelsen, der må bidrage med oplysninger om den indsatte opførsel og risikoen for recidiv. Politiet og domstolene har haft med sagen at gøre tidligere i forløbet og vil ligeledes skulle på arbejde igen, dersom den prøveløsladte begår ny kriminalitet. Forslagsstillerne finder det derfor meget relevant ligeledes at inddrage dem og deres erfaringsgrundlag i afgørelsen. Socialforvaltningen kender ligeledes ofte den pågældende og skal evt. bistå den pågældende ved prøveløsladelsen i forhold til bolig og arbejde. Desuden skal ofrenes og befolkningens interesser varetages ved en repræsentant fra en relevant privat forening eller organisation.

Ad 4-5

Prøveløsladelse skal tidligst kunne finde sted efter udståelse af $\frac{3}{4}$ af straffen, dog tidligst efter udståelse af 6 måneders fængsel. Det vil sige, at prøveløsladelse kun skal kunne komme på tale ved domme på minimum 8 måneders fængsel. Og ved domme på livstid skal prøveløsladelse ikke være mulig, her skal benådningsinstituttet anvendes.

Domstolene fastsætter en straf, inden for den straf ramme, Folketinget har vedtaget. Prøveløsladelsesinstituttet medfører efter Frihed 2000's opfattelse en udhulning af de af Folketinget vedtagne strafferam-